

Bloo, Jak dwa oceany

Mieli tyle marzeń i patrzyli w słońce wciąż
Chcieli być jak prawda, która łącząc dzieli zło.
Noc nie miała dla nich godzin, ale setki chwil,
Żyli tu dla siebie, chociaż nikt nie widział ich.

Jak dwa Oceany, złączeni lecz
Cudownie podzieleni naturą serc,
Jak dwie czyste kartki, niezapisane
Dla ich tajemnicy, by lepiej żyć.

Świat nie lubi ciszy oni mieli w sobie ją,
Niespokojni tylko o kolejną krótką noc,
Drogi miały dla nich drogowskazy dobrych dni,
Wybierali te, o których nie wiedzieli nic.

Jak dwa Oceany, złączeni lecz
Cudownie podzieleni naturą serc,
Jak sen co się nie kończy i wiara, że
Na zawsze tak już będą dla siebie żyć.
Jak dwa Oceany, złączeni lecz
Cudownie podzieleni naturą serc,
Jak dwie czyste kartki, niezapisane
Dla ich tajemnicy, by lepiej żyć.

Jeden dzień, jeden czas
Zabrał wszystko, nawet ich
Nagle świat zrozumiał, że
Miłość może zmieniać sens
Chciałbym znów, zobaczyć jak
Idą razem w deszczu spraw
Dlaczego tak po prostu jest?
Dzisiaj jesteś, jutro nie.

Jak dwa Oceany, złączeni lecz
Cudownie podzieleni naturą serc,
Jak dwie czyste kartki, niezapisane
Dla ich tajemnicy, by lepiej żyć.
Jak dwa Oceany, Jak dwa Oceany, Jak dwa Oceany,
Na zawsze tak już będą dla siebie żyć